

Τα λυπημένα και τα χαρούμενα λουλούδια

Μια φορά και έναν καιρό, ήταν μια περίεργη και μοναχική γυναίκα που της άρεσαν πολύ τα λουλούδια. Έτσι άρχισε να φυτεύει λουλούδια στον κήπο της. Όμως δεν ήξερε πώς να τα φροντίζει και τα λουλούδια της δεν άνθιζαν. Γι'αυτό αποφάσισε να πάει σε ένα μέρος με πολλά δέντρα και φυτά, πήγε στον Άγιο Νικόλαο, σε ένα χωριό στο Καρπενήσι. Εκεί κάθισε για δυο βδομάδες και έμαθε ότι τα λουλούδια χρειάζονται νερό και ήλιο. Όταν επέστρεψε στο σπίτι της, έβαλε τις γλάστρες της στον ήλιο και τις πότισε. Δυστυχώς και πάλι τίποτα δεν άλλαξε. Κοίταξε τον ανθισμένο κήπο της γειτόνισσας και αποφάσισε παρόλο που δεν είχαν στενές σχέσεις να ζητήσει την βοήθειά της.

- *Καλή μου γειτόνισσα ποιο είναι το μυστικό σου για να έχεις τόσο υγιή, γερά και ωραία λουλούδια;*

Η καλή και ευγενική γειτόνισσα της είπε ότι τα λουλούδια χρειάζονται πάνω απ' όλα αγάπη, τραγούδια και μετά το νερό και τον ήλιο.

Η γυναίκα την κοίταξε με απορία και έφυγε για το σπίτι της. Με τον καιρό μαλάκωσε η καρδιά της και σταμάτησε να είναι τόσο περίεργη και μοναχική. Θυμήθηκε και ένα τραγουδάκι από παλιά και άρχισε να τραγουδά....

*Τριαντάφυλλο κλειστό είδ' ένα παιδάκι
ήταν τόσο γελαστό
χαρωπό και μυριστό το τριανταφυλλάκι!
νέο τριαντάφυλλο, τριανταφυλλάκι!*

*Αχ λουλούδι τροφαντό! είπε το παιδάκι
θα σε κόψω, δε βαστώ!
Αν με κόψεις, σου κεντώ το μικρό χεράκι!
είπε το τριαντάφυλλο, το τριανταφυλλάκι*

*Ξεκαρδίζεται γελά, το τρελό παιδάκι,
το τραβά, το ξεκολλά
τι αγκάθια, τι πολλά στο μικρό χεράκι!
Αχ κακό τριαντάφυλλο, αχ τριανταφυλλάκι!*

Από τότε έγινε φίλη με τη γειτόνισσα και τα λουλούδια της άνθισαν και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.